

sigte Udstederne af disse Lægeerklæringer for noget som helst uhæderligt og endnu mindre har villet sigte Lægestanden i sin Helhed for at gøre noget uhæderligt med Hensyn til Udstedelse af Attester, synes jeg, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) kan være tilfreds.

Justitsministeren (Bülow): Jeg vil kun i Anledning af den Bemærkning, som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) kom med, oplyse om, at det, han deri sigtede Stadslæge Hoff for, har denne jo aldeles ikke begaaet, og det forbavser mig meget, at det ærede Medlem fra Saksøbing ikke vidste fuldstændig Besked derom. Det ærede Medlem fra Saksøbing ved maaske ikke, at da den fungerende Formand for Sundhedsstyrelsen var oppe hos mig i December Maaned, Dagen efter eller et Par Dage efter, at jeg havde faaet de omtalte Erklæringer, omtalte vi dem netop, og da sagde den fungerende Formand for Sundhedsstyrelsen Dr. Gordon Norrie til Stadslæge Hoff: „Ja, men vil du ud af de Erklæringer drage den Slutning, at de Mennesker ikke kunne være Morfinister?“ Hertil svarede Hoff: „Nej, det vil jeg selvfølgelig ikke“. Der har altsaa aldrig været Tale om at bruge disse Erklæringer paa denne Maade, som det ærede Medlem sagde.

Rørdam: Den højtærede Justitsminister holder jo meget af at referere private Samtaler. Jeg kan selvfølgelig ikke udtale mig om, hvad Stabslæge Norrie har sagt i en Samtale oppe i Justitsministeriet, men jeg henholder mig til Aktstykkerne, og i disse Aktstykker paaberaaber Stadslæge Hoff sig bemeldte Lægeerklæringer og paaberaaber sig dem i høj Grad. Det kan den højtærede Justitsminister læse, og det ved den højtærede Justitsminister ogsaa meget godt.

Justitsministeren (Bülow): Det er rigtigt, at Hoff paaberaabte sig de Erklæringer. Men hvorledes laa Sagen i det Øjeblik? Der var indgivet en Klage over nogle Læger, men der var ikke en bestemt Sigtelse og i hvert Fald paa det Tidspunkt ikke Gran af Bevis for Sigtelsen imod de Læger for, at de skulde være Morfinister. Naar de paagældende saa kunde komme med nogle Lægeerklæringer, der vel ikke kunde være fuldt Bevis for, at de ikke vare Morfinister, men dog vare et Indicium, saa var det rimeligt, at de benyttede dem. Naar man sigtes for en Ting, og det er en løs Sigtelse, som der ikke er noget som

helst Bevis for, og man har et eller andet Indicium paa Haanden, der kan vise, at man ikke har gjort det, man sigtes for, saa er det rimeligt, at man benytter Indiciet.

Zahle: Den højtærede Justitsminister har forelagt for dette Ting og hele Offentligheden Erklæringer fra Israel Rosenthal og Jacobson uden noget som helst Korrektiv, og han maatte som forstandig Mand være klar over, at disse paa den læge Læser, som fik dem at se uden Vejledning, maatte virke saaledes, at det var to Lægeerklæringer, som udtalte, at de paagældende anklagede Læger ikke vare Morfinister. Det er først i Dag, at den højtærede Justitsminister oplyser, at for ham har der været et Korrektiv til Stede hele Tiden. Men da er det en utilgivelig Fejl af ham, at han ikke har ladet dette Korrektiv ledsage Offentliggørelsen af Erklæringerne.

Justitsministeren (Bülow): Enhver kan jo læse de paagældende Erklæringer, og der er ingen, der ud af dem kan drage den Slutning, som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) har lagt i dem, at de to Udstedere af Erklæringerne skulde have udtalt, at de to anklagede Læger ikke kunde være Morfinister. Der er det, jeg paataler, akkurat det samme, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) paatalte, at det ærede Medlem fra Saksøbing lægger noget ind i disse Erklæringer, som i Virkeligheden ikke ligger deri. Og det er det, jeg mener, man ikke har Lov til over for de to Attestudstedere.

Zahle: Da jeg læste de to Erklæringer første Gang og ikke havde faaet noget at vide om dette Forhold fra anden Side, opfattede jeg de to Erklæringer som Lægeerklæringer, der sagde, at de paagældende anklagede Læger ikke vare Morfinister, og jeg hævder med Sindsro, at enhver forstandig læge Læser maatte faa samme Indtryk, og det maatte den højtærede Justitsminister kunne indse, da han offentliggjorde disse Erklæringer uden Korrektiv. Jeg troede, at den højtærede Justitsminister ikke havde været i Besiddelse af noget Korrektiv, og at hans Fejl derfor var undskyldelig. Nu erfarer jeg, at den højtærede Justitsminister har siddet inde med Korrektivet hele Tiden. Da er hans Fejl ved at offentliggøre disse Erklæringer uden Korrektivet ikke til at undskylde.